ומרקיקין וקא קמיץ מחלות ארקיקין ומרקיקין אחלות שמעינן ליה לרבי שמעון דאמר [א]אם קמץ ועלה בידו מאחד על שניהם יצא והא איכא מותר שמן דאי מחצה חלות ומחצה רקיקין אמר מותר השמן מחזירו לחלות אי כולהו רקיקין אמר מותר השמן נאכל לכהנים כרבי שמעון בן יהודה דתניא רבי שמעון בן יהודה אומר משום ר' שמעון [ב]מושחן כמין כי ומותר השמן נאכל לכהנים אמר ליה רב כהנא לרב אשי והא איכא לספוקה במנחת נסכים דאמר רבא [ג][א]מתנדב אדם מנחת נסכים בכל יום כי קא מסתפקא ליה (סימן יחי"ד בגל"ל לבונ"ה בלו"ג מקמצ"ה) באה בגלל יחיד באה בגלל ציבור לא מסתפקא ליה כי קא מסתפקא ליה באה בגלל עצמה באה בגלל זבח לא מסתפקא ליה כי קא מסתפקא ליה טעונה לבונה שאינה טעונה לבונה לא מסתפקא ליה כי קא מסתפקא ליה באה בלוג באה בשלשה לוגין לא מסתפקא ליה כי קא מסתפקא ליה טעונה קמיצה שאינה טעונה קמיצה לא קא מסתפקא ליה: פירשתי מנחה של עשרונים: תנו רבנן פירשתי מנחה (א) וקבעתי בכלי אחד של עשרונים ואיני יודע מה פירשתי יביא מנחה של ששים עשרונים דברי חכמים רבי אומר [ב]יביא מנחות של עשרונים מאחד ועד ששים שהן אלף ושמונה מאות ושלשים פירשתי [ד]ואיני יודע מה פירשתי ואי זו מהן פירשתי ואיני יודע כמה פירשתי יביא חמש מנחות של ששים ששים עשרונים שהן שלש מאות דברי חכמים רבי אומר יביא חמש מנחות של ששים עשרונים מאחד ועד ששים שהן תשעה אלפים ומאה וחמשים במאי קא מיפלגי אמר רב חסדא במותר להכנים חולין לעזרה קא מיפלגי רבי סבר [ה]אסור להכנים חולין לעזרה ורבנן סברי מותר להכנים חולין לעזרה רבא אמר דכולי עלמא [ג]אסור להכנים חולין לעזרה והכא במותר לערב חובה בנדבה קא מיפלגי רבנן סברי מותר לערב חובה בנדבה ורבי סבר אסור לערב חובה בנדבה אמר ליה אביי לרבא לרבנן דאמרי מותר לערב חובה בנדבה הא בעינן שני קמצים דקמיץ והדר קמיץ והא קא קמיץ מחובה אנדבה ומנדבה אחובה דתלי ליה [ו]בדעת כהן דאמר כל היכא דמטיא ידא דכהן השתא חובה ולבסוף נדבה ואקטורי היכי מקטר ליקטר נדבה ברישא דחובה היכי מקטר לה דלמא כולה חובה היא וחסרו להו שירים [ז]ואמר מר שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה אין מקטיר קומץ עליהן ליקטר חובה ברישא דנדבה היכי מקטר לה ודלמא

שמעינן ליה לר"ש. בפ' כל המנחות באות מצה (לעיל סג:): **מותר השמן.** אמרי' בפ' ואלו מנחות (לעיל עה.) מנחה הבאה מחצה חלות ומחצה רקיקין מביא לוג שמן ומחלקו לחלות ורקיקין וחלות בוללן ומושח הרקיקין על פני כולן ושאר השמן מחזירו לחלות וגבי כולה רקיקין תניא לעיל מהאי [שם] מושחן כמין כי ושאר השמן נאכל לכהנים: **רבי שמעון בן יהודה.** גבי מחצה חלות ומחצה רקיקין קאי: **מותר השמן נאכל לכהנים.** כדין רקיקין הבאים בפני עצמן הלכך ממה נפשך מותר של רקיקין נאכל לכהנים: **כי קא מספקא ליה.** לנדר ממנחת יחיד שאינה באה בצבור דהיינו הנך חמש מנחות הנדבה דאינן באות בצבור כדאמר לעיל (דף קד:) אין שנים מתנדבים עשרון אחד שהרי כתיב בה נפש(ט) אבל מנחת נסכים הבאה בצבור לא מספקא ליה דודאי (י) ידע שלא נדרה: **שלא(כ) עשרוני' מאחד ועד ששים.** שיביא ששים מנחות בששים כלים בחד כלי חד עשרון ובאידך שנים ובאידך שלשה ובאידך (ל)[ארבעה וכן עד] ששים: **שהם אלף ושמנה מאות ושלשים.** עשרונות ובכל כלי יאמר אם כזו נדרתי זו לנדרי ואם לאו תהא נדבה דממה נפשך חדא מינייהו נדר: **פירשתי.** עשרונות (מ)ופירשתי מאיזה מנחה מן החמש המנחות ואיני יודע מאיזה מנחה פירשתי וכמה עשרונים פירשתי בה יביא חמש מנחות של ששים עשרונות: **במותר להכנים חולין לעזרה.** ודכולי עלמא אסור לערב חובה בנדבה: **רבנן סברי מותר להכנים חולין לעזרה.** הלכך יביא ששים עשרון בכלי אחד ויתנה אם כולן נדרתי כולן לחובתי ואם לאו מה שנדרתי יהא לחובתי והשאר חולין אבל השאר לנדבה לא מצי לאיתויי דאסור לערב חובה בנדבה. ואי קשיא הכא נמי היכי קריב קומץ הא הוי קצת מן הקומץ חולין ועוד מנחה היכי מישתרי והא לא איקמצ' קומץ שלם דקצת מן הקומץ הוי חולין תריץ כדתרצינן בהקומץ רבה (לעיל כד:) קומץ בדעתא דכהן תליא מילתא וכהן לדעתו אקודש ולא אחולין: **ורבי סבר אסור להכנים חולין לעזרה.** הלכך לא מצי איתויי בכלי אחד ומתנה אבל יביא ששים מנחות מאחד ועד ששים בששים כלים ויאמר אותם שנדרתי יהו לחובתי והשאר נדבה. ואי קשיא לייתי ששים עשרונות בששים כלים ויאמר לפי חשבון שנדרתי יהא לנדרי והשאר נדבה הא לא קשיא דקביעות המנחה(נ) מילתא היא ולא מצי לאיתויי בכלי אחד פחות ממה שקבע בו: **מותר לערב חובה בנדבה.** הלכך מייתי ס' עשרונות ויאמר כפי מה שנדרתי יהו לחובתי והשאר לנדבה: **שני קמצים.** חד לחובה וחד לנדבה: ומשני **דקמיץ.** **כל היכא דמטי ידיה דכהן השתא.** בקומץ ראשון יהא חובה וכל היכא דמטו ידיה בקומץ אחרון תהא נדבה:

ברבי שמעון בן יהודה. ואם תאמר מאי סלקא דעתך דמקשה דקאמרינן דאי מחצה חלות ומחצה רקיקין מותר השמן מחזירו לחלות הא לא אשכחן בפ' ואלו מנחות (לעיל עה.) רבי שמעון דאית ליה האי סברא ומנא ידע בכולה רקיקין דשאר השמן נאכל לכהנים וי"ל משום דרבנן דפליגי ארבי שמעון בן יהודה התם סבירא להו במותר השמן מחזירו לחלות ואליבא דרבי שמעון קאמרי דהא קתני מנחה הבאה מחצה חלות ומחצה רקיקים ומאן שמעת ליה דאית ליה האי סברא רבי שמעון: **שהן** אלף ושמונה מאות ושלשים. כיצד קח בידך מאחד ועד ששים וצרף תחילתן לסופן עד האמצע כגון אחד וששים הם ס"א שנים ונ"ט הם ס"א ושלש ונ"ח הם ס"א כן תמנה עד שלשים דשלשים ושלשים ואחד נמי הם ס"א ויעלה לך שלשים פעמים ס"א וכן נוכל למנות פרים דחג דעולין לשבעים כיצד ז' וי"ג הם עשרים וכן ח' וי"ב הם עשרים וכן ט' וי"א הם כ' וי' הרי שבעים: **במותר** להכנים חולין לעזרה קמיפלגי. ולא מיתוקמא אלא כרבנן דאמרי למנחה של ששים עשרון ששים לוגין דאי כרבי אליעזר בן יעקב דאמר אין לה אלא לוגה היכי מיתכשרא כיון דאיערב חולין בהדה הא אינה ראויה לבללן משום דהוה ליה חיסר שמנה: **רבה** אמר דכולי עלמא וכו'. רבה גרסינן אף על פי שהוא אחר רב חסדא דרבא משני לקמן שינויא אחרינא: **דתלי** לה בדעת כהן. ואף על גב דבהקומץ רבה (לעיל דף כד:) לית ליה לאביי כדעתא דכהן תליא מילתא הכא מודה:

אפשר

דלמא

מסורת הש"ס

א) [לעיל סג:], ב) לעיל עה., ג) [לעיל קד: זבחים פד.], ד) צ"ל ואיני יודע מאיזו מהן כו'. נ"ק, ה) [לעיל מח. פ: וש"נ], ו) [לעיל כד:], ז) לעיל ח. ט. [יומא מז:], ח) [ויקרא ב], ט) צ"ל של פ', י) נר' נ"ק, כ) צ"ל ופירשתי מנחה מן החמש כו'. נ"ק, ל) [צ"ל מנא].

הגהות הב"ח

(א) גמרא ת"ר פירשתי מנחה של עשרונים וקבעתי בכלי אחד ואיני יודע: (ב) רש"י ד"ה כי קא מספקא וכו' דודאי נודע שלא:

מוסף רש"י

מושחן. שלמים כמין כי. אות יווניות ועשויה כמין [illegible] (לעיל עד. בכתיי). מתנדב אדם מנחת נסכים. סלת שמן ויין בלא קרבן (לעיל קד:) ולא"נ שלא אמרה תורה מנחת כליל אלא הבאה בגלל זבח, היכא דפריש פרים (זבחים פז.). אסור להכנים חולין לעזרה. ודרשינן, ובספרי כי ירחק ממך המקום תזבח (זבחים יב:) בריחוק מקום אתה זובח ואי אתה זובח בקירוב מקום חולין שלך, והוא הדין לכל הבאת חולין בעזרה שאסור, אי נמי מדרבנן דלמא איכא דאתי ליה דעתא בהן מנהג חולין כדין וסבור קדשים הן ואוכל ואיתיהו בעזרה ואתי לאוכלי בקדשים (רשב"ם ב"ב פא.). שירים שחסרו. שנתפזרו מהן אין מקטירין. דתניא (מנחות דף ט.) מן המנחה פרט לשחסרה היא או שחסר קומצה (יומא מז:).

שיטה מקובצת

גמ' ת"ר פירשתי מנחה של עשרונים וקבעתי: שם שהן אלף וכו' נ"ב אש"ל סימן: שם שהם תשעה אלפים וכו' נ"ב תמ"ח סימן: שם ורבי סבר אסור להכנים נ"ב עי' תוס' לעיל דף פ ע"ב: רש"י ד"ה ר"ש בן יהודה כו' קאי דמותר השמן מהדר"א: ד"ה כי קא מספקא כו' לנודר ממנחת יחיד: בא"ד דהיינו הנך חמש מנחות הנדבה דאינן: ד"ה של עשרונים מאחד כו' ובאידך שלשה ובאידך וכו' וכן עד ששים: ד"ה פירשתי עשרונות כו' של ששים ששים עשרונות: ד"ה רבנן סברי כו' היכי משתריא דהא: ד"ה מותר לערב כו' הלכך מייתי ששים עשרונות בחד מנא ויאמר כפי מה שנדרתי יהא לחובתי: תד"ה כר"ש בן יהודה כו' ומנא ידע דלמא הוי בכולה רקיקין דשאר השמן נאכל לכהנים:

עין משפט נר מצוה

ו א מיי' פי"ד מהלכות מעה"ק הלכה א:
ו ב מיי' שם פי"ז הלכה ח וע"ש כ"מ:
ח ג מיי' פ"ג מהלכות שחיטה הלכה ג ופ"א מהלכות מחוסרי כפרה הלכה ז:

רבינו גרשום

על רקיקין ומרקיקין אחלות דהא קמיץ ב' קמצין: א"ל ודאי מצי למקמץ מחלות לחודייהו ארקיקין דשמעי' ליה לר' שמעון בברייתא דאמר ודאי היכא דנדר מחצה חלות ומחצה רקיקין ומייתי להו בחד מנא וכי קמץ ועלה בידו מאחד על שניהן יצא אלמא דיכול לקמוץ מחלות ארקיקין ומרקיקין אחלות: והא איכא מותר שמן דאמרי' בפירקא דלעיל דכשמביא חלות ורקיקין נותן חצי לוג לחלות וחצי לוג לרקיקין וחלות טעונין בלילה ורקיקין אין טעונין אלא משיחה דכדאמרי' מושחן כמין כי יוני ומותר השמן שנשתייר מחצי לוג של רקיקין אותו מותר מחזירו לחלות והשתא כי מספקא ליה אי כולן רקיקין אמר אי מחצה חלות ומחצה רקיקין אמר היכי עביד מאותו מותר שמן דבעי להחזיר לחלות לאחר משיחת רקיקין דאי מחצה חלות ומחצה רקיקין אמר צריך להחזיר המותר לחלות. אי כולהו רקיקין אמר מותר השמן נאכל לכהנים דלאחר שמושחן השיירים נאכל לכהנים. והשתא אי אכלי כהנים לשירים שמא מחצה חלות ומחצה רקיקין אמר וצריך להחזירו לחלות ולא למיכליה כהנים: א"ל (קי"ל) [ס"ל] כר"ש בן יהודה. דאמר דהיכא דאמר מחצה חלות ומחצה רקיקין אין מחזיר המותר לחלות אלא נאכל לכהנים הילכך ממה נפשך נאכל לכהנים: והא איכא לספוקא במנחת נסכים דאיכא למימר במנחת נסכים נדר ולייתי מנחת נסכים ואמאי לא קא חשיב נמי הא וליתני ו' מיני מנחות ואמאי קא אמר חמשתן ותו לא: דאמר רבא מתנדב אדם. דיכול להביא מנחת נסכים לחודיה בלא זבח והואיל דמצי למיתי איכא למיחש דהא נדר: א"ל להא ודאי ליכא לספוקי כי קא מספקא ליה דידע דמידי דבאה יחיד ולא באה צבור נדר דהיינו אחד מה' מנחות אבל נסכין דבאין נמי בצבור פשיטא ליה דלא נדר: ופשיטא ליה נמי דלא נדר מידי דבא בגלל זבח ולא מידי דלא טעון לבונה ולא מידי דבעיא ג' לוגין שמן ולא מידי דלא טעון קמיצה דהיינו מנחת נסכים דכולה כליל ואית בה כל הני: פירשתי מנחה של עשרונים. דיודע איזו מנחה נדר אבל מספקא ליה כמה עשרונים נדר במנחה: יביא

ס' עשרון בכלי אחד, ויש בכלל המרובה המועט וסבירא ליה לתנא קמא קטן [illegible] מאחר ועד ס'. בכלי אחד חד [illegible]

[illegible]

Torah-Box.com diffusion du judaïsme aux francophones